Р Е Ш Е Н И Е
№ 42271

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7380** по описа за **2026** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на „АЛВЕР СТРОЙ СМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Р. К. З., подадена чрез адв. Е. П., против Решение № 4314 от 29.11.2025г., постановено по НАХД № 2954/2025г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 105-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 795916-F777023 от 07.11.2024г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ – С. в Дирекция „Оперативни дейности“ към Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с което на „АЛВЕР СТРОЙ СМ“ ЕООД на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с чл. 185, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (с левова равностойност 511,29 евро) за извършено нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на Министерството на финансите за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18/13.12.2006г.) във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.
В касационната жалба са наведени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение поради съществено нарушение на процесуалните правила и неправилно прилагане на материалния закон – касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1,

т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Касаторът поддържа, че районният съд е провел съдебното заседание на 29.04.2025г. при нередовно призоваване на дружеството, тъй като призовката е връчена на пълномощника на 25.04.2025г. (петък) и до заседанието е имало само един работен ден, с което е нарушен 7-дневният срок за подготовка на защитата по чл. 254, ал. 3 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН. По съществото на спора се твърди, че проверяваният обект представлява ведомствена бензиностанция, на която не се извършват продажби на трети лица, а единствено вътрешно зареждане на собствени автомобили, като разликата в касовата наличност се дължи на техническа грешка при конфигурирането на чип-карта от сервизната фирма „Линком Кампани“ ЕООД. Поддържа се също, че деянието не води до неотразяване на приходи, извършено е за първи път и съставлява маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. Касаторът моли за отмяна на решението на СРС и връщане на делото за ново разглеждане, или алтернативно – за отмяна на първоинстанционното решение и отмяна на наказателното постановление, ведно с присъждане на сторените разноски за двете съдебни инстанции съгласно представен списък.
В съдебно заседание касаторът „АЛВЕР СТРОЙ СМ“ ЕООД се представлява от адвокат Е. П., която поддържа касационната жалба и направените с нея искания, като развива съображения за липса на вина на дружеството и за ограничаване правото му на защита пред първата инстанция.
Ответникът по касация – началникът на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез подаден писмен отговор и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт Й. Й., оспорва касационната жалба като неоснователна. Поддържа, че призоваването пред СРС е извършено надлежно по реда на чл. 61 от ЗАНН, че нарушението е формално и безспорно установено от обективна страна, а предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН не са налице. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от касатора адвокатско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Яни Костов дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага първоинстанционното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.
Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е подадена от надлежна страна в процеса – санкционираното юридическо лице, чрез упълномощен адвокат, имаща право и правен интерес от оспорването, в законоустановения 14-дневен преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, срещу подлежащ на касационен съдебен контрол първоинстанционен съдебен акт. Жалбата отговаря на изискванията за форма и съдържание по чл. 212 и чл. 213 от АПК, поради което е процесуално допустима.
Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК касационната инстанция обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като съгласно ал. 2 следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
От събраните пред първата инстанция писмени и гласни доказателства и приетите в касационното производство писмени документи се установява следната фактическа обстановка:
На 01.07.2024г. в 10:45 часа инспектори по приходите в отдел „Оперативни дейности“ – С. при ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, съвместно със служители на Българския институт по метрология (БИМ), са извършили данъчна проверка на търговски обект – „Ведомствена бензиностанция“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „АЛВЕР СТРОЙ СМ“

ЕООД. В обекта е установена монтирана и функционираща електронна система с фискална памет (ЕСФП) модел „О. Сис 2.0-Д-KL“, с индивидуален номер на фискалното устройство OS006206 и индивидуален номер на фискалната памет 58008909, регистрирана в НАП под № 4728282 на 20.06.2024г., свързана с централно регистриращо устройство PC и фискален принтер D. FP-800, нивомерна система F.-V.-X и колонки тип DLP, притежаваща активни функции за служебно въвеждане и извеждане на суми.
При проверката контролните органи са отпечатали дневен финансов „X“ отчет № 0000139 от 01.07.2024г., според който разчетената касова наличност във фискалното устройство е възлизала на 105,06 лв. (53,72 евро). Същевременно от присъствалия в обекта служител К. Д. Д. е изготвен опис на наличните парични средства в касата, според който фактическата наличност е била в размер на 0,00 лв. Констатирана е отрицателна разлика между фактическата и разчетената от фискалното устройство касова наличност в размер на -105,06 лв. (-53,72 евро) – по-малко пари в касата, представляваща извеждане на пари от касата извън случаите на продажби/сторно операции, която промяна не е била отразена във фискалното устройство в момента на извършването ѝ чрез предвидената операция „служебно изведени суми“.
Резултатите от проверката са отразени в Протокол за извършена проверка серия АА № 0160288 от 01.07.2024г. На 05.07.2024г. инспекторът по приходите Ц. Н. П. е съставил срещу дружеството АУАН серия AN № F777023 за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., редовно предявен и връчен лично на упълномощено лице Д. А. П. на 05.07.2024г., без възражения. Въз основа на акта на 07.11.2024г. началникът на отдел „Оперативни дейности“ – С. е издал обжалваното НП № 795916-F777023, с което на основание чл. 185, ал. 2 във връзка с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС е наложил имуществена санкция от 1 000 лв. (511,29 евро), като в постановлението изрично е прието, че нарушението е извършено за първи път и не води до неотразяване на приходи по смисъла на чл. 185, ал. 2, изр. второ от ЗДДС.
Въз основа на така установените факти настоящият касационен състав приема следното от правна страна:
Първоинстанционното решение е валидно и допустимо.
По оплакването за съществено процесуално нарушение при призоваването пред първата инстанция:
Възражението на касатора за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила поради неспазване на 7-дневен срок за призоваване по чл. 254, ал. 3 от НПК е неоснователно. Съдебното производство по оспорване на наказателни постановления пред районния съд се развива по специалния процесуален ред на раздел V, глава трета от ЗАНН. Съгласно чл. 61, ал. 1 от ЗАНН призоваването на страните се извършва за датата на съдебното заседание, като съгласно чл. 61, ал. 4 от ЗАНН и общите правила на процеса неявяването на редовно уведомена страна не съставлява пречка за даване ход на делото. Разпоредбата на чл. 254, ал. 3 от НПК урежда специфичен срок за връчване на препис от обвинителния акт на предаденото на съд физическо лице по дела от общ характер в наказателния процес и няма субсидиарно приложение по чл. 84 от ЗАНН относно призоваването на юридически лица в административнонаказателното производство.
По делото пред СРС е безспорно установено, че призовката за заседанието на 29.04.2025г. е била надлежно връчена на 25.04.2025г. на упълномощения процесуален представител адвокат П.. Страната е била редовно уведомена за датата и часа на заседанието, като не е депозирала молба за отлагане на делото. Наред с това, писмените доказателства, за чието представяне касаторът твърди, че е бил възпрепятстван пред СРС (паспорт на ЕСФП, сервизен договор, заявление за фискално устройство и справки за сервизно обслужване), са депозирани с касационната жалба и

са приети в открито съдебно заседание пред настоящата касационна инстанция по реда на чл. 219, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН. Тъй като съдът се запозна с тях и ги обсъди непосредствено в настоящото решение, правото на защита на санкционираното дружество е осигурено в пълен обем и не е налице ограничаване на процесуални права, което да налага отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.
По отношение на съставомерността на административното нарушение и приложението на материалния закон:
Съгласно разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., извън случаите на продажби/сторно операции, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на фискалното устройство се регистрира във фискалното устройство чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми в момента на извършването ѝ.
Фактическият състав на нарушението е осъществен изцяло от обективна страна. Към момента на проверката разчетената във фискалната памет на ЕСФП наличност е била 105,06 лв. (53,72 евро), а действително наличните пари в касата са били 0,00 лв., като за липсващата сума от 105,06 лв. не е извършена задължителната операция „служебно изведени суми“ в момента на нейното извеждане от касата.
Неоснователно е възражението, че ведомственият характер на обекта изключва приложението на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Съгласно чл. 118, ал. 8 от ЗДДС и чл. 3, ал. 12 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., зареждането на гориво за собствени нужди от ведомствени бензиностанции задължително се регистрира и отчита чрез ЕСФП с нивомерна система, свързана дистанционно с НАП. Задължението по чл. 33, ал. 1 от Наредбата има универсален характер и важи за всяко фискално устройство, включително за ЕСФП, като изисква пълно съответствие между разчетената по отчетите и фактическата парична наличност в касата на обекта.
Не може да бъде споделен и доводът за „техническа грешка“ на сервизната фирма при програмирането на чиповете за зареждане. Отговорността на юридическите лица по чл. 83, ал. 1 от ЗАНН е обективна и безвиновна. Наличието на договорни отношения с поддържаща сервизна фирма по чл. 118, ал. 5 от ЗДДС не освобождава търговеца от публичноправното му задължение да организира дейността си така, че да не допуска несъответствия в касовата отчетност. Неотразяването на извеждането на паричните средства от касата съставлява завършено формално нарушение, осъществено чрез бездействие.
Правилно е приложена санкционната норма на чл. 185, ал. 2 във връзка с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС. Тъй като установената отрицателна касова разлика не води до неотразяване на приходи, наказващият орган законосъобразно е приложил привилегирания състав на чл. 185, ал. 2, изр. второ във връзка с ал. 1 от ЗДДС, предвиждащ за юридически лица имуществена санкция от 1 000 до 4 000 лв. (от 511,29 до 2 045,17 евро). Наложената санкция от 1 000 лв. (511,29 евро) е фиксирана в абсолютния законоустановен минимум, под който съдът няма правомощие да я намалява съгласно чл. 27, ал. 5 от ЗАНН.
Районният съд правилно е приел, че нарушението не съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН във връзка с § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. е формално, на просто извършване. Липсата на вредни последици за фиска е съобразена от самия законодател при формулиране на по-леката санкция по чл. 185, ал. 2, изр. второ от ЗДДС и не може повторно да служи като смекчаващо обстоятелство за освобождаване от отговорност. Деянието разкрива типичната за този вид нарушения обществена опасност и не съдържа специфични смекчаващи обстоятелства, които да го открояват като такова с явно незначителна обществена опасност.

По изложените съображения решението на Софийския районен съд е правилно, законосъобразно и обосновано и следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция се явява основателно. Съобразявайки фактическата и правна сложност на делото и осъществената процесуална защита в касационното заседание, съдът определя възнаграждение за касационната инстанция в размер на 70,00 евро, което следва да бъде възложено в тежест на касатора „АЛВЕР СТРОЙ СМ“ ЕООД в полза на Националната агенция за приходите.
Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административният съд С. - град, XXVII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4314 от 29.11.2025г., постановено по НАХД № 2954/2025г. по описа на Софийски районен съд, 105-ти състав.
ОСЪЖДА „АЛВЕР СТРОЙ СМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя Р. К. З., да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 70,00 (седемдесет) евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение в касационното производство.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: